

I Lovforslagets § 8, der i øvrigt svarer til Søværnslovens Paragraf af samme Nummer og altsaa omhandler det i Sørollen staaende befarne Mandskab, er optaget en Bestemmelse om, at der af dette Mandskab blandt dem, der have gjort mindst et Tojt til Orlogs, kan antages indtil 150 Mand, der frivillig melde sig, til stadig Tjeneste i Fredstid. Idet man med Hensyn til Motiveringen af denne Bestemmelse for øvrigt skal henvisse til, hvad herom er fremsat i Indledningen, skal man ikke undlade her paa ny at fremhæve Nødvendigheden af at have en saadan mindre Styrke befarent Mandskab til stadig Tjeneste. Tilstedeværelsen af dette Mandskab er en Hovedfaktor i Spørgsmaalet om Organisation af en hurtig Mobilisering, idet Klargøringen af Skibene paabegyndes og fremmes med disse med Forholdene kendte Folk, medens det værnepligtige Mandskab modtages, ordnes og paalædes. Sigeledes er Tilstedeværelsen af det faste befarne Mandskab, saaledes som det alt ovenfor er paavist, af største Betydning over for Spørgsmaalet om Skibenes hurtigst mulige Kampdygtighed efter Mobiliseringen.

Udgiften ved at holde den ovenfor nævnte Styrke befarent Mandskab til stadig Tjeneste vil ikke medføre nogen betydelig Merudgift i det hele taget, idet der samtidig fremkommer en Besparelse paa de nuværende Udgifter til befarent Mandskab derved, at man ikke behøver at indtalde saa stort et Antal befarne, som nødvendigt for Tiden. Endvidere fremkommer der en Besparelse derved, at man, under Forudsætning af at de 150 faste befarne tilvejebringes, vil kunne give Afkald paa den i den gældende Søværnslov i § 8 hjemlede Ret til at Sørollens Mandskab at kunne anvende aarlig indtil 30 Mand, der frivillig melde sig, til Tjeneste paa Orlogsværftet i 5 Vintermaaneder, ligesom man ogsaa vil kunne bespare anden Arbejdskraft paa Værftet.

Flaadens Kammer.

Til §§ 11, 14, 15, 16 og 18.

I Indledningen til Motiverne er der gjort Rede for Nødvendigheden af at give de faste Kadrer gennemgaaende en Forøgelse. Hensynet til de økonomiske Krav har foranlediget Ministeriet til at begrænse denne Forøgelse saa meget som mulig, og man har endhyderligere kunnet begrænse sine Fordringer i denne Retning under Hensyn til den samtidig foreslaaede Udvidelse af de gældende Bestemmelser om Antallet af værnepligtige Befalingsmænd, som kunne være til fortsat Tjeneste.

For Søofficerstropsets Bedkommende gaar Forslaget ud paa en Forøgelse af Korpset med:

6 Stabsofficerer og
6 Premierløjtnanter
samt en Forøgelse af Antallet af Sekondløjtnanter, som kunne være til stadig Tjeneste, med 2. Af de 6 Stabsofficerer, skulde den ene være Kontreadmiral, de 5 andre Officerer af Kommandørklassen. Denne Klasse er endvidere foreslaaet delt i 2 Grader, nemlig Kommandører og Kommandørkaptajner. Indførelsen af den sidstnævnte Grad er ønskelig af flere Grunde, det er saaledes Tilfældet i fremmede Mariner, at de Kommandører, som være ældste Kaptajner, have kun gives til Stabsofficerer. Ved Indførelsen af Kommandørkaptajnsgraden vil ogsaa opnaas den Fordel, at der tilvejebringes Overensstemmelse mellem Flaadens og Hærens Officersgrader. Endvidere har man foreslaaet Oprættelsen af en Reserve for Søofficerstropet, hvorunder Reserveløjtnanterne ere indordnede. Reserven skulde da bestaa af:

4 Kommandørkaptajner og

8 Kaptajner

samt et ubestemt Antal Reserveløjtnanter, hvoraf 10 kunne være til stadig Tjeneste. Kommandørkaptajnerne og Kaptajnerne ville i Reglen kunne antages blandt saadanne Officerer, som ere salbne for Aldersgrænsen, eller som muligvis tidligere kunde ønske frivillig at gaa af. De ere paatænkte Lønnet med et mindre aarligt Honorar. Disse Officerer ville formentlig kunne gøre god Tjeneste i den egentlig søgaaende Flaade, f. Eks. ved Søtransportvæsenet, Kystudlignings- og Efterretningsvæsenet, i Kaserneskibene og i, hvilke Poster ellers skulle besættes med Officerer af Korpset. Man opnaar altsaa herved at faa et Antal Officerer af Korpset frigjorte til Anvendelse paa selve Flaaden.

Naar det er foreslaaet at have 10 Reserveløjtnanter til stadig Tjeneste, da har dette sin Grund i, at disse Officerer, som Forholdene have udviklet sig, ikke kunne forventes at ville blive virkelige brugelige subalterne Officerer i Krigstid, naar de ikke allerede i Fredstid have gjort Tjeneste som Løjtnanter om Bord i Flaadens Skibe. Ved at holde en saadan mindre Styrke Reserveløjtnanter til stadig Tjeneste opnaas endvidere, at der under eventuel Mobilisering allerede ved den første Udrustning kan sendes et Antal af saadanne Officerer om Bord i Skibene, hvorved Forholdstallet mellem faste og værnepligtige Officerer bliver mere jævnt over samtlige de ved Mobiliseringen udrustede Skibe af Flaaden.